

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1608207920
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1608207920.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: Slovenská H. K., F.Q.: XX XXX XXX, G. XXB, XXX XX G., zastúpená V. X., N..V..Q.., F.: XX XXX XXX, K.J. X, G., proti žalovanej: G. H., J.: XX.XX.XXXX, H.. Q. XXXX/X, S., zastúpená E.V. & K., N..V..Q.., E. XXXX/XX, O. N., o zaplatenie 1.023,24 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2021 č.k. 6C/28/2012-314 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na zrušenie rozsudku Okresného súdu Malacky pre zmeškanie z 31.5.2018 č.k. 6C/28/2012-275 a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania o zrušenie rozsudku pre zmeškanie v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu 24.10.2008 domáhal od žalovanej regresu za vyplatené poistné plnenie 1.023,24 eura s príslušenstvom. Vo veci súd nariadil pojednávanie na 31.5.2018 o 11.30 hod., na ktoré sa žalovaná nedostavila, predvolanie naň bolo doručené jej právnej zástupkyňi 14.4.2018. Podľa ustanovenia § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovanej a na návrh žalobcu rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, keďže boli splnené podmienky stanovené § 274 CSP rozsudkom pre zmeškanie žalobe v celosti vyhovel. Súd vychádzal najmä zo skutočnosti, že predvolanie na pojednávanie bolo právnej zástupkyňi žalovanej doručené 14.4.2018 podľa ustanovenia § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov, a že žalovaná neúčast' na pojednávaní neospravedlnila a nepožiadala o jeho odročenie. Žalovaná podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 277 ods. 2 a ods. 3 CSP, ktorý odôvodnila tým, že predvolanie na pojednávanie bolo zaslané do elektronickej schránky jej právnej zástupkyne, ktorá si ho riadne a včas neprevzala, čím márne uplynula úložná lehota a dňa 14.4.2018 nastala fikcia doručenia zásielky, a preto nevedela o pojednávaní a nie vlastným zavinením sa naň nemohla dostaviť alebo riadne a včas ospravedlniť svoju neúčast'. Nesprávnym postupom právnej zástupkyne jej bola znemožnená realizácia procesných práv, čo sa následne premietlo do vadného postupu sudcu tak, že žalovanej bola v dôsledku toho odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaná poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.6.2010 sp. zn. 4Cdo/184/2009, podľa ktorého ospravedlniteľnými dôvodmi neprítomnosti žalovaného na pojednávaní vo veci sú také okolnosti, ktoré na jeho strane nastali neočakávane, neboli mu vopred známe. Za ospravedlniteľné dôvody v zmysle ustanovenia § 277 CSP má súd považovať náhle a neočakávané prekážky v podobe zdravotných či iných dôvodov, pre ktoré žalovaný zmeškal procesný úkon, a bolo

by nespravodlivé ho sankcionovať za porušenie povinnosti, ktoré sám nespôsobil. Žalovaná žiadala napadnutý rozsudok pre zmeškanie zrušiť a vo veci začať opäť konať.

3. Podľa ustanovenia § 277 ods. 2 CSP súd prvej inštancie na základe uvedeného návrhu skúmal, či žalovaná zmeškala pojednávanie z ospravedlniteľného dôvodu. Vychádzal z toho, čo uviedla ako dôvod neúčasti na pojednávaní, a to pochybenie jej právnej zástupkyne, ktorá si neprevzala elektronickú zásielku od súdu, ktorým bola predvolaná na pojednávanie vo veci nariadené na 31.5.2018, a neinformovala ju o tomto, tento však nepovažoval za dôvod, ktorým je možné ospravedlniť neprítomnosť na pojednávaní nariadenom súdom vo veci. Žalovaná netvrdila ani nepreukazovala, že by jej právnej zástupkyne v prevzatí elektronicky doručovaného predvolania bránila nejaká prekážka, napríklad že by bola v tejto dobe hospitalizovaná, či tak vážne indisponovaná, že nemohla zásielku prevziať. Zásielka jej teda bola podľa súdu právnej zástupkyne žalovanej riadne doručená. Súd poukázal na to, že advokáti majú elektronické schránky zriadené obligatórne a sú povinní so súdom komunikovať elektronicky. Elektronická zásielka s predvolaním na pojednávanie nariadené na 31.5.2018 bola súdom odoslaná právnej zástupkyne žalovanej dňa 28.3.2018 o 9.19 hod. a táto mala viac ako dva mesiace na to, aby si zásielku zo súdu prevzala a s termínom pojednávania svoju klientku - žalovanú oboznámila.

4. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech a napadnutým uznesením sa konanie o zrušenie rozsudku pre zmeškanie končí, súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

5. Proti uzneseniu súdu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podala odvolanie žalovaná a z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a rozsudok pre zmeškanie z 31.5.2018 zrušiť. Namietala proti záveru súdu prvej inštancie, že pochybenie jej právnej zástupkyne, ktorá si neprevzala elektronickú zásielku s predvolaním na pojednávanie vo veci a včas ju o termíne pojednávania neinformovala, nie je ospravedlniteľným dôvodom pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 277 ods. 2 CSP. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.6.2010 sp. zn. 4 Cdo 184/2009, podľa ktorého ospravedlniteľným dôvodom „sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane (neboli mu vopred známe), boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť, a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil.“ Uviedla, že nemohla ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní, keď pred pojednávaním nevedela kedy sa koná. Ak súd prvej inštancie za takéhoto stavu (spôsobeného nesprávnym právnym posúdením) vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného, ide o zjavne nespravodlivé konanie. Uviedla, že nezmeškala pojednávanie z dôvodu svojej pasivity, ale pre pasivitu právnej zástupkyne. Ak by jej právna zástupkyňa oznámila termín pojednávania vo veci včas a riadne, dostavila by sa na pojednávanie aj bez právneho zástupcu. Rozsudok pre zmeškanie bol podľa nej vydaný v dôsledku uplatňovania prílišného formalizmu a súd preniesol pochybenie jej právnej zástupkyne do sankcie pre ňu. Súd prvej inštancie nesledoval účel a ideu, na ktoré má inštitút rozsudku pre zmeškanie slúžiť, a to predovšetkým to, že hlavným dôvodom vydania rozsudku pre zmeškanie je pasivita sporovej strany, ktorá svojím nekonaním (napr. neospravedlnenou neúčasťou na pojednávaní) marí samotné konanie.

6. Podľa žalovanej bol v pojednávanej veci ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý zmeškala pojednávanie to, že súd prvej inštancie doručil predvolanie jej právnej zástupkyne, ktorá ju o nariadenom pojednávaní neinformovala a navyiac sa sama na tomto pojednávaní ani nezúčastnila. Z tohto je podľa nej napadnuté rozhodnutie formalistické a zjavne nespravodlivé. Uvedené podporila poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 21.6.2018 sp. zn. 4Cdo 73/2018 a Ústavného súdu SR z 22.3.2018 sp. zn. IV. ÚS 224/2018 o dôvode ospravedlnenia zmeškania vykonania procesného úkonu.

7. Žalovaná namietala aj to, že nebol dôvod pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, pretože súd neprihliadol na konkrétne okolnosti daného sporu, čo viedlo k tomu, že tento rozsudok je zjavne nespravodlivý, nakoľko v konaní bola aktívna, opakovane namietala výšku uplatnenej škody, ako aj premlčanie tohto nároku. Uviedla, že jej neúčasť na pojednávaní nebola účelovou a v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov mal súd prvej inštancie prihliadnuť na jej dovtedajšie správanie sa ako strany sporu.

8. K odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, že nebol preukázaný ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania, pretože jej právna zástupkyňa mala viac ako dva mesiace na to, aby si zásielku s predvolaním na pojednávanie prevzala a s termínom pojednávania ju oboznámila, uviedla, že o tom, že predvolanie na pojednávanie bolo doručované do elektronickej schránky advokátky a bolo doručené uplynutím úložnej lehoty 4.6.2018 sa dozvedela až 15.7.2018, kedy jej bol doručený rozsudok pre zmeškanie. Dôvod neskorého prevzatia predvolania v čase podania návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepoznala a preto ho teda nemohla vo svojom návrhu uviesť. Podľa ustanovenia § 366 písm. c) a písm. d) CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ona predchádzajúcu právnu zástupkyňu požiadala o oznámenie dôvodu, pre ktorý si neprevzala predvolanie na pojednávanie nariadené súdom na 31.5.2018, toto je bolo doručené dňa 22.11.2021 a vyplýva z neho, že od 13.11.2017 do 30.6.2018 bola práceneschopná. Podľa žalovanej práceneschopnosť je ospravedlniteľným dôvodom pre zmeškanie lehoty (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/142/20210). Poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo 7.12.2016 sp. zn. 21Cdo 2350/2016, ktorý v jeho odôvodnení sa na otázku, či je "ospravedlniteľným dôvodom", pre ktorý účastník zmeškal lehotu, dočasná pracovná neschopnosť zástupca účastníka, ktorý je advokátom vyjadril tak, že „Pracovná neschopnosť advokáta predstavuje ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie lehoty bez ohľadu na to, z akých konkrétnych zdravotných dôvodov bol uznaný dočasne práce neschopným. Nie je významné, či advokát mal v dobe svojej pracovnej neschopnosti prístup k dátovej schránke či emailovej adrese, prostredníctvom ktorých bol (inak) schopný komunikovať so súdmi. To neplatí, ak bolo zistené, že advokát bol uznaný dočasne neschopným práce, hoci to v skutočnosti neodôvodňoval ani jeho zdravotný stav, ani iný v zákone stanovený dôvod.“. Podľa žalovanej došlo k pochybeniu súdu prvej inštancie aj v tom, že bez zistenia objektívnych príčin neúčasti jej osoby a jej právnej zástupkyne na pojednávaní vydal rozsudok pre zmeškanie, na ktorý neboli splnené predpoklady. Doplnila, že právna zástupkyňa, ktorá je v tej dobe v konaní zastupovala, má viac ako 35 ročnú právnu prax, nikdy nebola disciplinárne ani inak trestaná za neodborné alebo nedbalé poskytovanie právnych služieb. Jednoznačne išlo o prípad spôsobený vážnymi zdravotnými ťažkosťami, ktoré sú ospravedlniteľným dôvodom

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť, pretože ho považuje za vecne správne. Mal za to, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a že pochybenie právneho zástupcu žalovanej nemôže byť na jeho ťarchu.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

11. Podľa ustanovenia § 277 ods. 2 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

12. Podľa ustanovenia § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

13. Právna úprava týkajúca sa návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie pre existenciu ospravedlniteľného dôvodu vychádza z prezumpcie správnosti samotného rozsudku. Predpokladá, že boli splnené všetky podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 274 CSP s tým, že na strane žalovanej nastali také okolnosti, ktoré konajúcejmu súdu nemohli byť v čase jeho vydania objektívne známe a ktoré žalovanému bránili dostaviť sa na súdne pojednávanie, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd teda nie je oprávnený skúmať správnosť záverov o splnení predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko k tomu slúži odvolanie proti tomuto rozsudku. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškani a odvolací súd nemôže skúmať, či pre vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené zákonom stanovené predpoklady (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 29.8.2017 sp. zn. 33Cdo 2031/2016). Na charakter dôvodu, ktorým sa ospravedľuje neprítomnosť na

pojednávani súdu majú vplyv nielen udalosti objektívneho charakteru (napríklad zdravotná indispozícia, meškanie dopravného prostriedku použitého na prepravu na pojednávanie súdu alebo technická závada na motorovom vozidle použitom z rovnakého dôvodu), ale i okolnosti spôsobené alebo inak zavinené stranou sporu, príp. jej zástupcom, ak ich je možné v danej situácii považovať, so zreteľom na okolnosti prípadu a na pomery strany sporu, za dôvod na ospravedlnenie zmeškania súdneho pojednávania (k tomu aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 22.2.2001 sp. zn. 20Cdo 2041/2000, z 25.7.2016 sp. zn. 26Cdo 355/2016, dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku). Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie je opodstatnený, ak žalovaný preukáže, že sa nemohol dostaviť na súdne pojednávanie a ani sa z neho včas ospravedlniť.

14. S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd zamerl na skúmanie, či na strane žalovanej existoval ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa ona alebo jej právna zástupkyňa nedostavili na nariadené súdne pojednávanie a svoju neúčasť na ňom neospravedlnili a dospel k záveru zhodnému so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná ani s prihliadnutím na okolnosti skúmanej veci, taký dôvod neuviedla.

15. V návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku žalovaná argumentovala tým, že o termíne pojednávania nevedela, nakoľko predvolanie naň bolo doručené jej právnej zástupkyňi do elektronickej schránky uplynutím úložnej doby, v dôsledku čoho sa nedostavila na nariadené súdne pojednávanie a svoju neúčasť neospravedlnila. Táto okolnosť, bez ďalšieho, nie je ospravedlniteľným dôvodom neúčasti na súdnom pojednávaní, nakoľko ide o subjektívne porušenie povinností právnej zástupkyne žalovanej prebrať zásielky pre klienta doručované do jej elektronickej schránky a bolo ňou spôsobené. Súd prvej inštancie teda dospel k správne záveru, že pokiaľ bolo predvolanie na pojednávanie doručené právnej zástupkyňi žalovanej, táto v zmysle ustanovení § 92 ods. 2 a § 110 ods. 1 CSP nemá dôvod namietat', že o pojednávaní nevedela. V odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaná uviedla, že k neúčasti na pojednávanie došlo z ospravedlniteľného dôvodu, ktorým bolo, že jej právna zástupkyňa si predvolanie doručované elektronicke do jej elektronickej schránky nemohla prevziať, pretože bola v čase doručenia a uloženia elektronickej úradnej správy práceneschopná. Túto skutočnosť uvádzala žalovaná ako tzv. novotu, o ktorej sa dozvedela 22.11.2021, kedy jej predchádzajúca zástupkyňa oznámila, že v čase od 13.11.2017 do 30.6.2018 bola práceneschopná a predložila o tom doklad. Žalovaná však nepreukázala, že tento dôvod nemohla bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a preto na túto skutočnosť odvolací súd neprihliadal. Zároveň však považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ podanie, na základe ktorého rozhodoval súd prvej inštancie označené ako „Odvolanie žalovanej NÁVH NA ZRUŠENIE ROZSUDKU PRE ZMEŠKANIE“ obsahovalo aj námietky proti rozsudku pre zmeškanie spočívajúce v tom, že predvolanie prevzala jej právna zástupkyňa až 4.6.2018 a teda, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, obsahuje toto podanie aj odvolanie, o ktorom bude osobitne rozhodnuté.

16. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalovaná v odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, t.j. také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé prívodiť jeho zmenu, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne, potvrdil.

17. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).